



СВЪТУЛКА

КНИЖКА ВТОРА

1942—1943

ГОДИНА XXXVII

БЪЛГАРСКА ЗЕМЯ

И день и нощъ азъ слушамъ твойта пѣсень,
и день и нощъ по тебе азъ горя,
че ти си рай, че ти си кѫтъ небесенъ,
— прекрасна българска земя !

Навсѣкѫде, кѫдете взоръ обѣрна,
азъ виждамъ само слънце и цвѣтя.
Да бихъ могълъ съ ржце да те прегърна,
— обична българска земя !

Да ме опиятъ твойтѣ златни ниви,
всрѣдъ тѣхъ и азъ да чезна и вървя,
да слушамъ звѣнъ на ручеи пѣнливи,
— любима българска земя !

Щастливъ ще съмъ всрѣдъ твойта ширъ
просторна
съ възторжени слова да промълвя :
— Бѫди на вѣчни времена свободна,
— велика българска земя !

Георги Хрусановъ

